בפני **כב' השופט אילן סלע**

בעניין: **מדינת ישראל**
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים
ע"י עו"ד אפרת פילזר-ביזמן **המאשימה**

נגד

1.טל באשר מזרחי
ע"י ב"כ עו"ד ארז בר צבי
2.חנה מזרחי באשר
ע"י ב"כ עו"ד עידן בוטבול

הנאשמים

גזר דין

הכרעת הדין

1. הנאשמים הורשעו על פי הודאתם שניתנה במסגרת הסדר טיעון בעבירות שיוחסו להם בכתב האישום. נאשם 1 (להלן: "הנאשם") בעבירה של סחיטה באיומים לפי סעיף 428 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז–1977 (להלן: "החוק"), בעבירה של סחיטה באיומים לפי סעיף 428 רישא לאותו חוק, ובעבירה של קבלת דבר במרמה לפי סעיף 415 לחוק. בנוסף הורשע נאשם 1 בעבירה של מרמה, עורמה ותחבולה לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה ועבירה של השמטת הכנסה לפי סעיף220(2) לאותה פקודה. נאשמת 2 (להלן: "הנאשמת") הורשעה בעבירה של אי מניעת פשע לפי סעיף 262 לחוק.

2. לפי המתואר בכתב האישום המתוקן, עובר ליום 29.07.10 תכנן הנאשם לקבל במרמה כספים. הנאשם פתח פרופיל באפליקציית "גריינדר" – אפליקציית היכרויות לקהילת הלהט"ב, תוך שהוא משתמש בתמונה של ע', קטין יליד 2001 כתמונת פרופיל. הנאשם הציג עצמו באפליקציה בכזב, כע' בן 22, התכתב עם בעלי פרופילים שונים והציע להם לקיים מפגש מיני. הנאשם קבע עם

אנשים שונים מפגש מיני בתשלום, קיבל את התשלום מראש, ללא כוונה לקיים בפועל את המפגש המיני, ועזב את המקום.

3. ביום 29.07.19 פנה הנאשם לפרופיל שהיה שייך למ' (להלן: "המתלונן") והציע לו מפגש מיני תמורת תשלום, כשאין לו כוונה לבצע את המפגש המיני כי אם רק לקבל את התשלום. המתלונן הסכים והם קבעו להיפגש באותו ערב. הנאשם שזיהה את המתלונן כבכיר בעיריית ירושלים, תכנן לצלם את המפגש המיני ולהשתמש בצילום כדי לסחוט מהמתלונן עשרות אלפי שקלים.

4. באותו ערב, הגיע המתלונן לדירה אליה הפנה אותו הנאשם, פגש בנאשם ומסר לו 300 ₪ במזומן. הנאשם הכווין את המתלונן לדירה בקומה העליונה של הבניין, שם המתין ע' אשר קיבל הדרכה מראש מהנאשם מה לעשות. בינתיים צילם הנאשם את המתלונן בדירה בעזרת הטלפון הנייד מחוץ לחלון הדירה. ע' הורה למתלונן להתפשט, בזמן שהוא נכנס להתקלח. כעבור מספר דקות יצא ע' מהמקלחת ואמר למתלונן שהוא אינו מעוניין במפגש. המתלונן עזב את הדירה.

5. בחלוף מספר דקות התקשר הנאשם למתלונן, אמר לו שהמפגש צולם כמו גם ההתכתבויות ביניהם ואיים עליו כי יפיץ את הסרטון והתמונות לכל עובדי העירייה ולמשפחתו של המתלונן. הוא גם איים עליו כי אם יפנה למשטרה, הוא ידע מכך ומיד יפיץ את המידע שברשותו.

6. בחלוף שבוע פנה הנאשם למתלונן ודרש ממנו סך של 15,000 ₪ תמורת מחיקת הסרטון והתמונות. הוא הציג עצמו כחלק מארגון פשע שיש לו "אנשים בתוך המשטרה". בשל האיום העביר הנאשם למתלונן את הסכום שנדרש לשלם.

7. בחלוף זמן שוב פנה הנאשם למתלונן ועתה דרש סך של 35,000 ₪. המתלונן מסר גם סכום זה לנאשם.

8. חלף חודש, ושוב פנה הנאשם למתלונן. אז הציג עצמו כאדם אחר וטען בכזב כי הסוחט הקודם גנב את הכסף שנמסר לו, ובשל כך אותו אדם מאושפז עתה בבית החולים. הנאשם דרש מן המתלונן סך של 50,000 ₪ נוספים תוך שהוא מאיים שוב בהפצת הסרטון והתמונות. בהזדמנות זו

הוא אף איים עליו באומרו שאנשים מטעמו מחכים עתה סמוך לביתם של ילדיו. המתלונן שב ומסר 50,000 ₪ לנאשם.

9. בחלוף תקופה נוספת, בחודש פברואר 2020, שב הנאשם ופנה למתלונן וביקש ממנו 3,500 ₪ עבור תרופה לסבא של אשתו-הנאשמת. בשל פחדו מן הנאשם, העביר לו המתלונן את הסכום. אז פנה אליו הנאשם ושאל אותו במה הוא יוכל לעזור לו בעירייה בתשלומי ארנונה. לכך, המתלונן סירב.

10. בחלוף זמן שוב פנה הנאשם למתלונן וביקש "הלוואה" בסך 28,000 ₪ כשהוא מציין בפניו שזו תוחזר כעבור מספר ימים, בהבטחה כי "הפעם זה לא סחיטה באיומים". המתלונן שפחד מן הנאשם העביר לו גם סכום זה במזומן; "ההלוואה" כמובן, לא הוחזרה.

11. חלפו מספר חודשים, והנאשם פנה שוב למתלונן. הפעם כבר דרש ממנו סך של 300,000 ₪ ואיים על המתלונן שאם לא יעביר לו סכום זה יופצו התמונות והסרטון. הוא גם איים עליו שישבור את ידיו ורגליו ויפגע בילדיו ככל שהסך האמור לא יועבר תוך שבועיים. המתלונן לא שילם את הכסף במועד והנאשם העלה את דרישתו לסך של 450,000 ₪. סכום זה, שולם לנאשם על ידי המתלונן בשלושה תשלומים. בעת העברה התשלום השלישי, אמר המתלונן לנאשם כי אין לו עוד כסף, ואם זה לא יעזוב אותו – הוא יתאבד.

12. עוד תקופה עברה, והנאשם, אשר לא חמל על נפשו וחייו של המתלונן, שב ודרש 350,000 ₪ נוספים. המתלונן אמר לנאשם כי כספו אזל. או אז איים עליו הנאשם בפגיעה פיזית, והוסיף כי יש עליו "מעקב צמוד" וש"הבוסים שלו יותר גרועים ממנו", תוך איום כי יישלח אליו "גובה חובות" בשם "אלכס". משהסכום לא הועבר, העלה הנאשם את הדרישה ל-550,000 ₪ כשהוא מאיים על המתלונן שיטמין לו לבנת חבלה ברכבו ש"תעיף אותו באוויר". המתלונן שב והפציר בנאשם כי יניח לו לנפשו מאחר ואין לו עוד כסף. אולם זה השיב כי "החיים שלך יותר חשובים מכסף". המתלונן שפחד מהנאשם פדה את קרנות ההשתלמות שלו, קופות הגמל ותיקי ניירות הערך שלו והעביר לנאשם 320,000 ₪ בשלושה תשלומים.

13. הנאשם לא שבע מהתשלומים האמורים, ועם סיום תשלום הדרישה הקודמת שב ודרש מהמתלונן לשלם לו סך של 480,000 ₪, שה"בוס" שלו דורש, בתוך שבועיים. משהסכום לא שולם במועד העלה את הדרישה לסך של 550,000 ₪ כשהוא שב ומאיים על המתלונן בפגיעה בגופו ובהפצת הסרטון והתמונות. המתלונן העביר לנאשם סך של 318,200 ₪.

14. בחודש יוני 2020, פנה הנאשם למתלונן ודרש ממנו לקנות עבורו שעון מסוג "רולקס" מחנות מסוימת ברמת גן, שאם לא כן, הוא "יחתוך אותו לגזרים" ו"יגמור את הילדים שלו". נוכח האיומים, המתלונן עשה כמצוות הנאשם.

15. עוד באותו חודש, פנה הנאשם למתלונן והציע לו "להשקיע" 120,000 דולר בעסק שלו בדובאי. המתלונן סירב ובתגובה איים עליו הנאשם בהפצת הסרטון והתמונות ודרש ממנו 450,000 דולר. הנאשם הוסיף ואמר למתלונן כי אם לא ישלם לו סכום זה, הוא יישלח אליו את "אלכס" לגבות את הכסף והוא אף יפגע בו פיזית.

16. חודש לאחר מכן, שלח הנאשם למתלונן הודעה בה שב על איומיו, תוך שהוא מאיים בפגיעה גופנית בו כי הוא יושיב אותו בכיסא גלגלים, ושב ודרש את קבלת הסך האמור.

17. בשלב זה, פנה המתלונן למשטרה וביום 21.04.21 נפגש עם הנאשם על מנת להעביר לו תשלום ראשון מהסך של 450,000 דולר. בשלב זה, נעצר הנאשם.

18. למעשה אפוא, מיום 29.07.19 ועד יום 24.01.21 העביר המתלונן לנאשם כתוצאה מאיומי הנאשם סך כולל משוער של 1,250,000 ₪. בכל אותה תקופה, עדכן הנאשם את הנאשמת-אשתו בכל מעשיו, והכסף שימש אותם יחדיו.

19. הצדדים הגיעו להסדר הטיעון לאחר שנשמע חלק ניכר מפרשת התביעה, בכלל זה עדות המתלונן. במסגרת ההסדר, הסכימו ב"כ הצדדים לטעון לעונש מוסכם הכולל עונש של 42 חודשי מאסר בפועל על הנאשם, שיכלול בתוכו גם שלושה מאסרים מותנים ברי הפעלה, מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן בסך של 200,000 ₪. באשר לנאשמת עתרו הצדדים להשתת עונש מאסר על תנאי.

<u>הראיות לעונש</u>

20. המאשימה הגישה את הרישום הפלילי של הנאשם הכולל 3 הרשעות בעבירות איומים ואלימות. מדובר בשלושה גזרי דין הכוללים מאסרים מותנים ברי הפעלה: בת"פ 43510-04-16 הושת על הנאשם ביום 7.01.19, עונש מאסר של ארבעה חודשים על תנאי ככל שהוא יבצע עבירות אלימות, כולל עבירת איומים. בת"פ 8441-11-14 הושת על הנאשם, ביום 5.03.19, עונש מאסר של ארבעה חודשים אם יעבור עבירת אלימות מסוג עוון או עבירת איומים. בת"פ 16971-06-17 הושת על הנאשם, ביום 17.07.19, מאסר על תנאי למשך חודשיים ככל שיעבור עבירת איומים.

21. הוגש גם תצהיר נפגע עבירה של המתלונן בו גולל את שעבר עליו בתקופה שמיום 29.07.19 ועד ליום מעצרו של הנאשם ביום 21.04.21. הוא תיאר את חייו תחת איום מתמיד ואווירת טרור, שהביאו לשינוי קיצוני בחייו. הוא חש כי הוא נתון תחת משטר אימים העומד להביא לסיום חייו או חיי מי מבני משפחתו. הוא נאלץ להסתגר בביתו, להסתיר את רכבו ולשנות את מסלול הנסיעה שלו מידי יום. הוא שיחרר את מרב חסכונותיו עליהם עמל כל חייו, כדי לרצות את הנאשם, ואולם האיומים הלכו והתגברו וסכומי הכסף שהיה עליו למסור לנאשם הלכו ותפחו. הוא איבד, לדבריו, כ-95% מחסכונותיו, את חירותו ואת חדוות החיים שלו. בסופו של דבר, לאחר מעצרו של הנאשם איומו של הנאשם התממש, המידע אודותיו פורסם, וגם אם שמו לא פורסם, בני משפחתו כמו גם במקום עבודתו ידעו במי מדובר. גם כניסתו לבית המשפט למסור את עדותו בהליך זה תועדה על ידי צלם עיתונות ושוב פורסמה כתבה שפגעה בשמו הטוב. לדבריו, מלבד הנזק הכלכלי הגדול, עד היום הוא חי בטראומה קשה. מעמדו במקום העבודה נפגע מאוד והיחס כלפיו השתנה לרעה. הוא ציין כי גם היום, וגם אם יושת על הנאשם עונש מאסר בפועל, הוא חושש לעתידו ולעתיד בני משפחתו ממימוש איומי הנאשם לרצוח אותו.

<u>טיעוני ב"כ הצדדים</u>

הצדדים עתרו לאימוץ הסדר הטיעון.

22. ב"כ המאשימה ציינה בטיעוניה כי מדובר בהסדר מאוזן שהביא בחשבון את חומרת העבירות שבוצעו כלפי המתלונן וכיעורן הרב מחד, אל מול קשיים ראייתיים ביחס לחלק מהאישומים, כשהיא הבהירה כי מדובר בקשיים ראייתיים הנוגעים לשני אישומים שנמחקו במסגרת הסדר הטיעון – אישום שייחס לנאשם עבירות סחיטה באיומים נוספות ואישום שייחס לנאשם

עבירות על חוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000, אך לא לאישומים שנותרו בכתב האישום המתוקן. לדבריה, במסגרת ההסדר נלקח בחשבון גם עברו הפלילי של הנאשם והצורך לפצות את המתלונן. ב"כ המאשימה ציינה כי מדובר בעונש העולה בקנה אחד עם הפסיקה בנסיבות דומות, כשהעונש עליו הוסכם מצוי בתוך מתחם העונש ההולם מקרה זה בנסיבותיו, כשהיא הפנתה בעניין זה לגזר הדין שניתן בת.פ. (מחוזי-מרכז) 13913-08-12 **מדינת ישראל נ' שריקר** (פורסם בנבו, 9.09.13), שם נקבע מתחם של 24 עד 48 חודשי מאסר לנאשם שהורשע בעבירה של סחיטה באיומים. בשים לב לכך נתבקש להשית על הנאשם במקרה זה עונש מאסר בפועל של 36 חודשים, והפעלת עונשי המאסר על תנאי, 10 חודשים בסך הכל, ארבעה מהם בחופף וששת הנותרים במצטבר, כך שבסופו של יום על הנאשם יושת עונש מאסר בפועל של 42 חודשים.

23. גם ב"כ הנאשם עתר לאימוץ ההסדר. הוא ציין כי הנאשם אמנם החל בניהול ההליך, אך התברר כי הייתה לכך הצדקה, שכן בשל כך נמחקו חלק מהאישומים, והופחת סכום הסחיטה שיוחס לו מתחילה. הוא הפנה לגזרי דין מהם ביקש ללמד כי מדובר בעונש המצוי בתוך מתחם העונש ההולם מקרה זה בנסיבותיו, והוא עולה בקנה אחד עם הפסיקה הנוהגת. גם הפיצוי עליו הוסכם נמצא סמוך מאוד לרף המקסימלי. ב"כ הנאשם הוסיף כי הנאשם לקח אחריות על מעשיו, וכי הנזק ממעצרו וממאסרו למשפחתו - אשתו, בתו בת השלוש ובתה של אשתו מנישואיה הקודמים, הוא רב.

24. ב"כ הנאשמת הוסיף כי מעשיה של הנאשמת מצויים ברף הנמוך של מעשה העבירה של אי מניעת פשע, וכי העונש המוסכם על הצדדים מצוי במתחם העונש ההולם. הוא ציין כי מדובר בנאשמת צעירה לימים, נעדרת עבר פלילי, שמעצרה ומעצר בעלה היווה עבורה גורם מטלטל.

25. הנאשם בדבריו, פנה אל המתלונן שנכח באולם וביקש את סליחתו. לדבריו, הוא מבין את שעבר על מתלונן, שכן הוא עצמו היה נתון במצב דומה במשך שמונה שנים. הוא ציין כי הוא מכיר בטעותו, ומבקש היום לשקם את עצמו, לשלם את מחיר מעשיו ולשאת בעונש, ולאחריו לחזור לחיות חיים נורמטיביים. הוא ציין כי הוא מסייע במסגרת מעצרו בהוראה בבית המעצר.

הנאשמת ביקשה שלא להוסיף על דברי בא-כוחה.

<u>דיון והכרעה</u>

26. הערכים החברתיים שנפגעו ממעשיו של הנאשם הם הזכות לביטחון לחיים בשלווה וזכות הקניין. אך מעל הכול פגע הנאשם בחירותו של המתלונן, כששיבש את כל שגרת חייו. מדובר בעבירה חמורה שככלל הנטייה להחמיר עם מבצעיה, נוכח הקושי האינהרנטי של נפגע העבירה להתלונן, בשל החשש ממימוש האיום על ידי הסוחט (ראו: ע"פ 2048/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 14.11.18); ע"פ 2580/15 **חסן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 23.09.14)). מקרה זה הוא דוגמא מובהקת לחשש זה. נאמר לא פעם כי "עבירה של סחיטה באיומים פוגעת באושיות סדרי החברה. ניצול חולשתו של אדם באיומים על ביטחונו ושלומו, והטלת אימה כדי להשיג דבר מהקורבן, מחייבת תגובה עונשית קשה" (ע"פ 602/02 **אוחנינה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 22.04.02)).

27. בנוסף, הנאשם פגע גם בערכים המוגנים על ידי עבירות המס - השוויון בנטל המס הנדרש למימון צרכי החברה ופעילותן התקינה של הרשויות הציבוריות. מדובר בעבירה כלכלית שתוצאותיה למשק הכלכלי ולמרקם החברתי עלולות להיות הרסניות (ראו: רע"פ 977/13 **אודיז נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 20.02.13)).

28. מידת הפגיעה בערך המוגן במקרה זה היא ברף הגבוה ביותר. זאת הן בשים לב לתקופה הארוכה בה נמשכה הסחיטה – שנה ושישה חודשים, כשהיא גוברת והולכת, כשהמתלונן נדרש פעם אחר פעם להשיג סכומי כסף גבוהים יותר ומצוקתו גדלה והולכת; והן בשים לב לסכום הסחיטה הגבוה, זה שנסחט ונתקבל אצל הנאשם בפועל – 1,250,000 ₪ וזה שהנאשם תכנן לסחוט – 450,000$, אלא שחשיפת הפרשה מנעה זאת ממנו. הנאשם אף עשה את המתלונן ל"עושה דברו", ומלבד סחיטה בכסף, שלח אותו לבצע עבורו משימות, כמו רכישת השעון והעברת הכסף "בדחיפות" לטיפול בסבה של הנאשמת. תוכן האיומים אף הוא, מצוי ברף העליון כאשר לאיום על פגיעה הרסנית בפרטיותו של המתלונן, נלוו איומים לפגיעה פיזית קשה בנאשם ובקרובים לו ביותר. העובדה כי כתוצאה מאיומים אלה, נגרמו למתלונן נזקים אישיים. נפשיים וכלכלים כבדים המלווים אותו גם כיום מציבה גם היא את מעשי הנאשם ברף הגבוה. כפועל יוצא מכך, גם הפגיעה כתוצאה מעבירות המס, בשים לב לסכום שקיבל הנאשם ולכך כי מדובר במעשים שמטבעם לא היו אמורים להתגלות, אינם ברף נמוך.

29. אכן, לצד שיקולי הענישה שבהתאם לתיקון 113 לחוק, ולצד העיקרון המנחה בדבר קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (סעיף 40ב' לחוק), יש ליתן את הדעת גם לשיקולים הנדרשים בעת בחינת הסדר טיעון. אלו אינם בהכרח זהים. יש ליתן משקל לחשיבות הסדרי הטיעון לאינטרס הציבורי, ולכלל לפיו בית המשפט יתערב בהסדר טיעון רק במקרים חריגים ונדירים בלבד (ע"פ 1958/98 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פ"ד נז(1) 577 (2002); בג"ץ 1560/12 **דיקן נ' פרקליטות המדינה** (פורסם בנבו, 29.05.12); ע"פ 1901/19 **אסולין נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 31.05.20)).

30. בהתאם להלכה, במקרה בו הצדדים עותרים לעונש מוסכם במסגרת הסדר טיעון ולבית המשפט מתעורר ספק אם ההסדר עומד במבחני האיזון, בית המשפט ירחיב בבחינת מתחם העונש ההולם שהיה נקבע אלמלא היה הסדר, ויעמוד על היחס בין מתחם העונש ההולם מקרה זה בנסיבותיו לבין הסדר הטיעון (ראו: ע"פ 6943/16 **גנדי גלקין נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 28.01.18); ע"פ 512/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 4.12.13)). כפי שיפורט להלן, אני סבור כי מקרה זה בא בגדרם של מקרים בודדים וחריגים אלו.

31. המאשימה תמכה את טיעוניה כי העונש המוסכם מצוי בתוך מתחם העונש ההולם בגזר הדין שניתן בת"פ (מחוזי-מרכז) 13913-08-12 בעניין **שריקר**. שם, נקבע מתחם עונש הולם הנע מ-24 ועד 48 חודשי מאסר בפועל, ועל הנאשמים, אחד נעדר עבר פלילי ואחד לו הייתה הרשעה בעבירה לפי חוק כרטיסי חיוב, הושת עונש של 36 חודשי מאסר. לאחד מהשותפים הופחת העונש בבית המשפט העליון ל-32 חודשים (ע"פ 1637/13 **גולן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 15.07.14)). דא עקא, שבאותו מקרה מדובר היה בסחיטה שנמשכה על פני תקופה של שבעה חודשים, במהלכה נסחטו כחצי מיליון שקלים בידי שלושה שותפים, אשר חילקו את הסכום ביניהם. במקרה שלפני, גם נסיבות ביצוע העבירה וגם הנסיבות שאינן קשורות בביצוע עבירה, חמורות הרבה יותר, כפי שיפורט להלן. די בשלב זה לציין, לעניין זה האחרון, את עברו הפלילי של הנאשם ואת העובדה כי הוא החל את ביצוע העבירות שעה שתלויים ועומדים כנגדו לא פחות משלושה מאסרים על תנאי.

32. גזרי הדין אליהם הפנה ב"כ הנאשם שונים מהותית ממקרה זה, ואדרבה, מהם ניתן ללמוד כי מתחם העונש ההולם מקרה זה בנסיבותיו, גם ברף התחתון שלו, גבוה בהרבה מהעונש עליו הסכימו הצדדים.

- כך בת"פ (מחוזי-ת"א) 44419-03-13 **מדינת ישראל נ' יסמין רחל נגר-לב** (פורסם בנבו, 30.01.14) נקבע מתחם עונש הנע מ-15 ועד 30 חודשי מאסר והושת עונש של 18 חודשים, אך מדובר היה בסחיטה שהתפרסה על פני תקופה של כשלושה חודשים במסגרתה נלקח מהקרבן סך של 10,000 ₪, כשאמצעי האיום היה חשיפת רומן בין הצדדים. במקרה זה לא יוחסו לנאשמת עבירות מס. יצוין כי במסגרת פסק הדין, התחשב בית המשפט לקולא בנסיבות חייה הקשות של הנאשמת, בהן, היותה אם חד הורית השוהה במקלט לנשים מוכות, והשפעת העונש על משפחתה, זאת הן לקביעת מתחם העונש ההולם והן למיקומה בתוך המתחם.

- כך בת"פ (מחוזי-ת"א) 15128-08-14 **מדינת ישראל נ' פרנג'יל** (פורסם בנבו, 15.04.15) נקבע מתחם של 12 עד 24 חודשי מאסר לכל אחד ממעשי הסחיטה בהם הורשעה הנאשמת באותו מקרה, והושת עליה עונש של 45 חודשים. מדובר היה בנאשמת נעדרת עבר פלילי, שסחטה סך כולל של מאות אלפי שקלים משלוש מתלוננות שונות, בדרך של איום בכישופים ודרכים על טבעיות. גם במקרה זה הנאשמת לא הורשעה בעבירות מס.

- כך בע"פ 357/15 **חסן כעאבנה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 6.05.15) נקבע בבית המשפט המחוזי מתחם עונש של בין 24 ל-48 חודשי מאסר והושת עונש של 36 חודשי מאסר, אשר הופחת בערעור ל-30 חודשים. באותו עניין, איים הנאשם על המתלונן כי יעביר לבני משפחתו סרטון בעל תוכן מיני בו הוא מעורב. לאחר שדרש הנאשם מהמתלונן סך של 2 מיליון ₪, העביר לו זה בסופו של דבר סכום של 50,000 ₪ בטרם פנה למשטרה. מדובר היה בנאשם בעל עבר פלילי, ובסחיטה שנמשכה פחות משלושה חודשים, ללא איום על פגיעה בגוף, בה מסר המתלונן סכום נמוך בהרבה, ובסופו של דבר נחתם בין הנאשם למתלונן הסכם סולחה. גם במקרה זה לא יוחסו לנאשם עבירות מס. דומה כי הדבר הרלוונטי ביותר מפסק הדין לענייננו הינו, כי במסגרת פסק הדין (שניתן לפני כ-7 שנים) נאמר, כי מתקיימת מגמת החמרה הדרגתית בעבירות מסוג זה.

33. גזרי הדין האחרים אליהם הפנה ב"כ הנאשם אינם יכולים לסייע. האחד (רע"פ 2224/11 **חזיזה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 22.03.11) אינו עוסק בעבירות של סחיטה באיומים כי אם

בעבירות של קבלת דבר במרמה. השני (ע"פ 7566/03 **סנין נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 24.02.04) אינו מפרט את נסיבות העבירה – הסכומים, התקופות וכיוצ"ב, אך ניתן ללמוד כי בית המשפט ראה בעונש של 30 חודשי מאסר כ"עונש קל ביותר". בשלישי (ת"פ (מחוזי-ב"ש) 55471-02-21 **מדינת ישראל נ' טל** (פורסם בנבו, 20.10.21), אושר הסדר טיעון שכלל מאסר בפועל לתקופה של 3 שנים בגין סחיטה ממספר קרבנות בסך כולל של כחצי מיליון ₪. באותו מקרה, איימו הנאשמים בפגיעה בשם הטוב ובצנעת הפרט של הקורבנות, וזאת מבלי לאיים על פגיעה בגופם, ולא יוחסו לנאשם עבירות מס. הנאשם היה נעדר עבר פלילי, ובית המשפט ציין כי לאחר התלבטות הוא החליט לאשר את ההסדר בעיקר בשים לב כי בשל ההסדר נמנע מהקרבנות התמימים הצורך להגיע ולשחזר את קורות מעלליו הקשים של הנאשם באותו מקרה כלפיהם. כל אלו אינם מתקיימים במקרה זה, ומשם נלמד, כי בהינתן עברו הפלילי של הנאשם שבפניי, אופי האיומים, משך תקופת הסחיטה, גובה הסכום הנסחט (פי אחת וחצי מאותו מקרה), התייצבותו של המתלונן להיחקר בשתי ישיבות ארוכות, דבר שאף הביא לפרסום פומבי חוזר של הפרשה ולמימוש חששו הגדול של המתלונן לפגיעה בו ובמשפחתו, כדלהלן – בית המשפט לא היה מאשר הסדר הכולל עונש מאסר לתקופה של 36 חודשים בלבד.

34. ב"כ הנאשם גם הפנה לתפ"ח (מחוזי-י-ם) 47619-02-11 **מדינת ישראל נ' ברמוחה** (28.06.12), בעיקר לעניינם של נאשמים 3 ו-6. שם היה מדובר בעבירות רבות ומגוונות, כשעיקרה של ההנמקה בהצדקת הסדר הטיעון המקל (עמ' 86 לפרוטוקול, שורה 7) היה נעוץ בקושי הגדול בניהול ההליך ומורכבותו, לא אך בשל כמות החומר הרבה שכללה בין היתר אלפי שיחות שנקלטו בהאזנות סתר ואף למעלה מכך, כי אם גם קיומם של מכשולים ממשיים שעמדו בפני המאשימה (עמ' 85 לפרוטוקול, שורה 14 ואילך ; עמ' 94 לפרוטוקול, שורה 11 ואילך, ובעיקר בשורה 19)), וכשמלוא החומר נבחן על ידי כב' השופט יוסף שפירא במסגרת הליך גישור ארוך ומורכב שהתקיים בפניו (עמ' 93 לפרוטוקול, שורה 29). למרות כל זאת הושתו על הנאשמים עונשי מאסר לתקופות של 41 ו-47 חודשי מאסר. הדבר שונה באופן מהותי ממקרה זה, בו רוב פרשת התביעה כבר נשמעה.

35. עיון בגזרי דין העוסקים בסחיטה, בפרט כזו שתוכנה איום בחשיפת קיום יחסי מין בפני בן הזוג של הנסחט, או בחשיפת נטייה מינית, מלמד כי מתחם העונש ההולם מקרה זה בנסיבותיו מתחיל בעונש גבוה משמעותית מהעונש לו עותרים הצדדים. וזאת, אף מבלי להתייחס למיקום

העונש הראוי לנאשם בתוך המתחם בפרט בשים לב לעברו הפלילי ולשלושת המאסרים על תנאי שתלויים ועומדים כנגדו.

- בת"פ (מחוזי-מרכז) 6085-07-20 **מדינת ישראל נ' בדור** (פורסם בנבו 30.11.21) נקבע מתחם עונש הולם של 12 עד 30 חודשי מאסר והושת עונש של 13 חודשים על נאשם שסחט באיומים סך של 15,000 ₪ בתקופה של מספר ימים (מעט יותר מאחוז מהסכום שנסחט במקרה זה ומעט יותר מאחוז מהתקופה שנמשכה הסחיטה במקרה זה).

בגזר הדין הנזכר, שניתן אך לאחרונה סקר בית המשפט (כב' השופט עמי קובו) גזרי דין רבים שניתנו בעניינם של מי שהורשעו בעבירות של סחיטה באיומים, רובם מתייחסים לאיום דומה למקרה שבפני, ואותם אציין. מפסיקה זו ניתן ללמוד על מתחם העונש ההולם מקרה זה בשים לב לנסיבותיו החמורות.

- בשתי סחיטות חד-פעמיות שלא נמשכו זמן ושלא התממשו בסך של כרבע מיליון ₪ (באישום אחד – 200,000 ₪ ובאישום השני – 40,000 ₪) נקבע מתחם עונש הנע בין 18 ל-36 חודשי מאסר לכל אישום. הנאשם, באותו מקרה, בעל עבר פלילי מכביד נדון לעונש של 5 וחצי שנות מאסר בפועל שהופחת בערעור לבית המשפט העליון ל-60 חודשי מאסר בפועל (ע"פ 5769/14 **אלרואי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 20.09.15).

- בסחיטה חד-פעמית, בתקופה של מספר ימים ובסך של 50,000 ₪ באיום בהפצת תמונות המתלונן מקיים יחסי מין נקבע מתחם עונש הנע בין 18 ל-48 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם בעל עבר פלילי הושת עונש של 40 חודשי מאסר בפועל (ע"פ 7166/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 24.02.16)).

- באירוע נקודתי בו סחט נאשם מתלונן עמו קיים יחסי מין ודרש ממנו את הכסף המזומן שהיה בכיסיו, תווי קנייה, כרטיס האשראי ואת הקוד הסודי ואיים שאם לא ייתן לו את מבוקשו יתקשר להוריו של המתלונן ויחשוף את היותו הומוסקסואל, וכן בהמשך איים עליו שיכה אותו - נקבע מתחם עונש הנע בין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, בעל

עבר פלילי אך בעל מצב נפשי וקוגניטיבי מורכב הושת עונש של 24 חודשי מאסר בפועל (ע"פ 2200/16 **סויטאת נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 21.07.16)).

- על סחיטה של 7,000 ₪ בתקופת זמן קצרה נקבע מתחם עונש הנע בין 18 ועד ל-48 חודשי מאסר בפועל, והנאשם, צעיר ללא עבר פלילי נדון לעונש של 22 חודשי מאסר בפועל (ע"פ 2048/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 14.11.18)).

- באירוע בו הורשע נאשם בעבירה של סחיטה של קטין בן 17 כשתוכן האיום היה דרישה לקיום יחסי מין תוך איום על הפצת מעשים מעין אלו שנעשו ביניהם בהסכמה בעבר, בין חבריו ובני משפחתו, הושת עליו עונש של 30 חודשי מאסר. מדובר היה באירוע שנמשך קרוב לחצי שנה. לנאשם באותו עניין היה עבר פלילי. בית המשפט ציין כי התחשב לקולא במצבו הבריאותי של הנאשם והאותות שנתן בגופו ניסיון ההתאבדות שבוצע על רקע חשיפת הפרשה (תפ"ח (מחוזי-ב"ש) 24200-03-11 **מדינת ישראל נ' טלקר** (פורסם בנבו, 15.07.12)).

36. יש לציין, כי בניגוד למקרה שבפני, בכל המקרים הללו, למעט בעניין **שריקר** הנזכר, גם לא הורשעו הנאשמים בעבירות לפי פקודת מס הכנסה. שמא גם בשל גובה הסחיטה שלא היה כה גבוה כבמקרה זה. מקרה זה בנסיבותיו מלמד כי הנאשם התייחס למתלונן כמקור פרנסה, כשמידי מספר שבועות או חודשים הוא היה מקבל ממנו כספים.

37. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי ביחס לעבירות המס לבדן הושתו עונשי מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח לתקופות משמעותיות, בדרך כלל בין שנה לשנתיים, בשים לב לסכום ההכנסה שהועלם מרשויות המס במקרה זה, למעלה ממיליון ₪ (ראו אך למשל: רע"פ 11949/05 **פולק נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 29.05.06); רע"פ 7135/10 **חן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 3.11.10); רע"פ 7773/16 **חננאל נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 26.10.16); עפ"ג (מחוזי-י-ם) 29174-12-16 **יעקבי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 14.03.17); ע"פ 6643/20 **זוהדי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 17.06.21); רע"פ 2478/21 **זיאדנה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו,09.05.21)).

38. בכל המקרים הנזכרים לעיל, הן אלו שהושתו בהם עונשים חמורים יותר מזה שהצדדים עותרים להשית על הנאשם במקרה זה, והן אלו שהושתו בהם עונשים קלים יותר, אינם מגיעים בנסיבותיהם לחומרה הרבה שבנסיבות מקרה זה שבפני, זאת גם מבלי להתייחס לעבירת המס.

39. חומרת מקרה זה נעוצה לא אך בתקופה הארוכה – 18 חודש - במהלכה הנאשם שלט שליטה מוחלטת בחייו של המתלונן, כשכל חייו, מבוקר ועד הבוקר שלמחרת, הוא חי בצלו של הנאשם. החומרה גם לא נעוצה רק בסכום הגבוה מאוד שהנאשם חמס מהמתלונן ולא החזיר לו, וספק אם יחזיר לו בעתיד. החומרה נעוצה בכך, שבניגוד לכלל המקרים, הן אלו שהוצגו לבית המשפט והן אלו שפורטו לעיל, בהם עיתים הסחיטה לא הצליחה והקרבנות לא שילמו לנאשמים, עיתים שילמו הקרבנות חלק מהסכום שנדרשו לשלם ועיתים את כולו, ואז הסתיימה הסחיטה; במקרה זה שבפני – הנאשם סחט את הנאשם, קיבל את כל מבוקשו, ואז בחלוף זמן, שב וסחט כספים נוספים בסכומים גבוהים יותר. ושוב, כשקיבל את מבוקשו, הוא העלה את דרישותיו וסחט סכום גבוה יותר, וזאת בשעה שהמתלונן מייחל ומצפה להמשיך הלאה בחייו ולהותיר את הפרשייה מאחוריו. לצד זאת, גם תוכן האיומים הוסיף והחמיר, כך שלאחר האיום בפרסום הסרטון והפגיעה בפרטיותו וחייו של המתלונן, הוסיף הנאשם איומים קשים באלימות כלפי המתלונן ובני משפחתו. כך, גם המעשים אותם דרש הנאשם מן המתלונן הוסיפו ועלו, כאשר זה פיתח ציפייה כי הלה יהיה "עושה דברו", וביצע עבורו שליחויות שונות אשר גם הן מומנו מכספו, תוך דרישה כי יפר גם את חובת האמונים המוטלת עליו מתוקף תפקידו בעירייה. לאור נתונים אלו, במובן מסוים, אפשר היה להשקיף על כל אירוע ואירוע כמסכת נפרדת של סחיטה.

קשה, עד בלתי אפשרי, להפריז בתיאור חומרת מעשיו של הנאשם.

40. אין מדובר באירוע חד פעמי. מדובר כאמור, באירוע שנמשך שנה ושישה חודשים, כשבכל התקופה הזו, הנאשם ממשיך פעם אחר פעם, לסחוט מהמתלונן עוד ועוד כספים, להשבית את חייו, בכל המובנים, ולעשות במתלונן כרצונו.

41. שמעתי את המתלונן אשר סיפר על תחינותיו בפני הנאשם ואת האיומים שהלה השמיע כלפיו שלא יעז לערב את המשטרה. הוא תאר איך ביקש מהנאשם והתחנן בפניו פעם אחר פעם

להניח לו, ציין בפניו שהוא כבר שוקל להתאבד, ואולם הנאשם אך לעג ובז לו, והמשיך לאיים עליו כי יכפיש את שמו. האיומים כללו לא רק חשיפת ענייניו האינטימיים של המתלונן, ולא רק איומים לפגוע בו במקום עבודתו, בכבוד שרחשו לו שם ושהוא רכש במשך שנות עבודתו, לא רק איומים לפגוע בו פיסית, בכלל זה איום במוות, אלא גם איומים לפגוע בילדיו. אדישותו המוחלטת של הנאשם לתחנוניו ולמצבו הנפשי של המתלונן ולסכנה הממשית כי המשך פעולות הסחיטה יובילו להתאבדותו, מזעזעת כל נפש.

42. כאבו של המתלונן נשמע היטב בדבריו גם היום. הוא תאר כיצד הנאשם שיבש את כל שגרת חייו במשך חודשים רבים. כיצד כל סדר יומו היה נתון להשיג עוד ועוד כסף כדי לרצות את הנאשם אשר המשיך לאיים עליו ולסחוט ממנו כספים, כשהוא אינו שועה כלל לתחינותיו ותחנוניו. פעמיים ביום, בוקר וערב, יום אחר יום, במשך חודשים רבים, הגיע המתלונן לבנק למשוך סך של 4,000 ₪ מחסכונותיו עליהם עמל כל השנים, כאילו מדובר בעניין שבשגרה, וגם בכך, אף פעם לא היה כדי לרצות את הנאשם שלא ידע שובע. ככל שגברו הסבריו של המתלונן לנאשם כי אין לו יותר מניין להביא כסף - כי פדה את כל מקורותיו הכספיים, קרנות ההשתלמות שלו, קופות הגמל, כל מה שעמל במשך השנים, והוא נותר ערום מנכסיו, הנאשם אך בז לתחינותיו, העלה והכפיל את דרישותיו כשהוא מפטיר "אין דבר כזה. אתה תשבור את הראש, תביא כסף, לא יודע מאיפה..." ואף אמר לו שמבחינתו ימכור את ביתו.

43. המתלונן תאר כיצד חש כאסיר שמנהלים את כל חייו, ומרוששים אותו מכל נכסיו. הוא סיפר, כי חי בחרדה מתמדת, ללא יום וללא לילה, כשהוא חש כמי שמצוי בין הפטיש לסדן. כל רשרוש קל הקפיץ אותו. הוא חש כי כל הזמן עוקבים אחריו, ומפחד - הוא החל להחביא את הרכב שלו וחנה כל פעם במקום אחר. הוא הלך לעבודה "כמו מת" וחזר מהעבודה "כמו מת". הלחץ והחרדה המתמדת בהם היה שרוי הובילו לירידה דרמטית במשקלו ופגיעה קשה בבריאותו. הוא תאר איך כבר החל לחשוב על דרכים ליטול את נפשו, ואף בנה תכנית לפיה יותיר אחריו את הראיות שאסף כדי להסביר מעשה זה.

44. המתלונן סיפר בבכי כיצד החליט בסופו של יום לגשת לתחנת המשטרה רק בגלל מחשבתו על ילדיו, שלא הגיע להם לאבד את אביהם רק בגלל סחטנות של אנשי פשע. הוא סיפר כיצד כל חייו כלכל את ילדיו ודאג לכל מחסורם, ועתה נותר חסר כל כשכל חסכונותיו עבורם, פירות עמלו

במשך שנים רבות, נלקחו על ידי הנאשם. הכסף כאמור לא הושב. כסף שאמור היה לעמוד לרשותו לעת זקנתו.

45. הוא גם סיפר כיצד נפגע שמו הטוב שרכש במשך השנים במקום עבודתו, כשאנשים במקום עבודתו הסתכלו, ועדיין מסתכלים עליו, בעין לא יפה. ועל הכול, תאר איך לאחר כל מה שעבר חששו התממש ומיד לאחר שהגיש תלונה במשטרה, הפרשה התפרסמה. אמנם שמו לא הוזכר במפורש, אך הפרטים שפורסמו הסגירו אותו, בפרט במקום עבודתו. הוא סיפר כיצד נדרש לתת הסברים במקום העבודה וזכה ליחס שאינו ראוי. הוא תאר את הפגיעה הנפשית גם לאחר שהפרשה התפרסמה, כשענייניו הפרטיים הפכו לנחלת הכלל.

46. הנה כי כן, בהתאם לעיקרון המנחה בדבר קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו, הן ביחס לעבירת הסחיטה והן ביחס לעבירת המס, ובשים לב לפסיקה הראויה והנוהגת, אלמלא הסדר הטיעון, היה מקום להשית על הנאשם עונש חמור פי כמה. קשה לקבל כי מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשם בנסיבותיהם החמורות היו מתכנסות לרף ענישה תחתון הנמוך מ-48 חודשי מאסר, ואף הרף הגבוה של מתחם העונש היה מגיע לכל הפחות ל-72 חודשי מאסר ואף למעלה מכך. יש לציין את אמירותיו החוזרות ונשנות של בית המשפט אודות מגמת החמרת הענישה בגין עבירה זו (ראו למשל: ע"פ 357/15 בעניין **כעאבנה**; ע"פ 5769/14 בעניין **אלרואי**). זאת גם מבלי להתייחס לעבירות המס שיש בהן כדי להגביה עוד את רף הענישה. כמפורט להלן, את עונשו של הנאשם היה צריך לגזור בחצי העליון של המתחם ולא סמוך למחצית. בפרט, נוכח ביצוע העבירות בסמיכות בלתי נתפסת למועד בו הושת עליו עונש המאסר על תנאי.

47. אכן, לא בנקל ידחה בית המשפט הסדר טיעון המובא לאישורו. לא נעלמו ממני השיקולים כבדי המשקל שלא לדחות הסדר טיעון המובא לאישור בית המשפט, יתרונותיהם, כהגדלת האכיפה וההרשעה של עבריינים בחברה, יעילות, קבלת אחריות של הנאשם על מעשיו, כמו גם החשש שמא יחול כרסום במעמדם (ראו: ע"פ 3068/10 **פלונית נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 1.11.10)). גם לא נעלמה ממני הטענה בדבר הוודאות שההסדר נסך בנאשם שחתם על ההסדר, העובדה שהנאשם ויתר על זכותו לנהל הליך פלילי עד תומו, וציפיתו לאישור ההסדר על ידי בית המשפט (ראו: ע"פ 534/04 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט(4) 885 (2005)). הדבר נכון בפרט שעה שמדובר בהסדר

"סגור" (ראו: ע"פ 6520/15 **שרעבי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 2.06.16); ע"פ 5845/14 **אסט נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 20.04.16)). מטעם זה, לאחר שמיעת הטיעונים לעונש, ולאחר שהתיישבתי למלאכה הקשה של גזירת הדין, וסברתי כי קיים פער מהותי ובלתי סביר בין העונש המבוקש לבין העונש הראוי, זימנתי את ב"כ הצדדים לדיון נוסף, על מנת לשמוע הנמקות נוספות שאפשר ויהיה בהם כדי להניח את הדעת באשר לחריגה העולה במקרה זה בבחינת העונש שהוסכם על הצדדים בהסדר הטיעון אל מול אמות המידה המקובלות המעוגנות כיום בחוק במסגרת תיקון 113 (ראו: ע"פ 5855/15 **חיימוב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 5.06.16)).

48. ברם, בסופו של יום, גם לאחר שמיעת הטיעונים הנוספים, לא ניתן היה להתעלם מכך שבמקרה זה אימוץ ההסדר יהווה פגיעה מהותית בעקרונות הענישה שעיקרן כאמור עיקרון ההלימה, פגיעה באחריותו המשפטית והמוסרית של בית המשפט להטלת העונש, כפי שבאה לידי ביטוי בהוראות תיקון 113 לחוק, ופגיעה באינטרס הציבורי בשמירה על אמון הציבור ברשויות החוק ובהפעלת מדיניות ענישה הולמת ושוויונית. יש לזכור כי "בסוף כל-הסופות... האחריות לענישה על כתפי בית המשפט מונחת היא" (דנ"פ 1187/03 **מדינת ישראל נ' פרץ**, פ"ד נט(6) 281 (2005)).

49. בחינת העונש עליו הוסכם בהסדר הטיעון אל מול העונש שהיה נגזר על הנאשם אילו היה מורשע בסוף ההליך אלמלא ההסדר תוך שקילת מידת ויתורו של הנאשם נוכח סיכויי ההרשעה הלכאוריים אלמלא ההסדר (ראו: ע"פ 2021/17 **מצגר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 30.04.17), מובילה למסקנה כי מדובר בחריגה ניכרת ומובהקת מרמת העונש ההולם בשים לב לנסיבות המעשים בגינם הורשע הנאשם, הכוללים את שלילת כספו של המתלונן בהיקף של 1.25 מיליון ₪, תוך כדי סחיטה קשה באיומים קשים, על פגיעה בפרטיות ופגיעה בגוף ואף בחיים, של המתלונן ובני משפחתו, סחיטה שנמשכה חודשים רבים מאוד כשהנאשם מודע להשפעה הקשה מאוד למעשיו על חיי המתלונן והוא לא רק שאינו חדל אלא מגביר את הלחץ והסחיטה, ולצד זה עבירת המס. מודע אני לכך כי על אף ששמעתי חלק ניכר מפרשת התביעה, לא כל התמונה הראייתית פרוסה בפני. ואולם זאת יש לציין - ב"כ המאשימה הבהירה במפורש כי לא עמדו בפני המאשימה קשיים ראייתיים המתייחסים לאישומים שנותרו בכתב האישום המתוקן. כידוע, להערכת סיכויי התביעה אלמלא הסדר הטיעון, כמו גם להערכתה את הקשיים הראייתיים שקיימים בהליך, נודעת חשיבות

מיוחדת (ע"פ 2562/10 **באדיר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 2.04.12); ע"פ 2021/17 **בעניין מצגר**). במקרה זה כאמור, המאשימה הבהירה כי מבחינתה לא קיימים קשיים ראייתיים.

50. אכן, ב"כ הנאשם עמד על הקשיים הראייתיים שלשיטתו עמדו בפני המאשימה, כשהוא טען בעניין זה לטענות שהועלו על ידו עוד בתחילת ההליך, ולאחר מכן במהלכו, לאכיפה בררנית. ברם, לא זו בלבד, שמטבעם של דברים, לטענות מעין אלו של הנאשם יש לייחס חשיבות מועטה יותר בהקשר זה, שכן ברגיל הנאשם טוען לקשיים ראייתיים, בכלל זה לאכיפה בררנית; אלא שבהליך זה שבפני כבר נשמעו לא מעט עדים, והם לא תמכו בגרסתו של הנאשם באשר למעורבותו של אדם נוסף במעשים, וודאי לא בטענה שחלקו של אותו אדם גדול יותר. אכן, ייתכן ובסופו של יום היה עולה בידי הנאשם להוכיח מעורבות של אדם נוסף במעשה הסחיטה, במידה כזו או אחרת, בכלל זה מי מעדי התביעה שכבר העידו בפני. התרשמותי הייתה גם כי לכל היותר לאחד מהעדים שנשמעו, הייתה מעורבות מועטה ביותר במעשה הסחיטה. ואולם, בהתאם להלכות הנוגעות להשפעתה, ולמעשה של אי השפעתה, של טענה מעין זו על שאלת ההרשעה או ביטול ההליך הפלילי, כשכלל התרופה למחדל מעין זה הוא ניהול ההליך כנגד אותו אדם, וייתכן כי אם היה נחשפת מעורבות נוספת המאשימה הייתה פועלת בהתאם – איני סבור כי יש לעניין זה משקל כה משמעותי. על אף זאת, עניין זה יובא בחשבון בסופו של יום, בגזירת דינו של הנאשם, במסגרת המשקל שיינתן להסדר הטיעון שכלל וויתור של הנאשם על טענות הגנה שונות.

51. מעבר לאמור, לא פורטו, על ידי מי מהצדדים, כל טעמים המצדיקים את החריגה המפליגה בעונש והחריגה ממידה ניכרת ממדיניות הענישה הראויה, בכלל זה גם לא נסיבות אישיות מיוחדות. בפרט, בשים לב לשלושת המאסרים המותנים התלויים ועומדים כנגד הנאשם, שלא היה בהם כדי להרתיעו מלעשות מעשים חמורים מאלו בגינם הורשע בעבר.

52. בטיעוני המאשימה, הן בדיון הראשון והן בדיון ההשלמה, לא נשמעה ולו מילה אחת על עבירות המס בהן הורשע הנאשם. אכן, מדובר בעבירה נגזרת, אך ברי כי אין מדובר בהרשעה בעבירה שאין בה ממש והיא נוספה לכתב האישום לריק. אי אזכור של עבירות המס, כמו גם אי אזכור העובדה כי הנאשם ביצע את העבירה ימים בודדים אחרי שהוטל עליו עונש המאסר על תנאי, מביא למסקנה כי במקרה זה לא ניתן משקל ראוי לכלל השיקולים הנדרשים, ומכאן החריגה הבלתי

מוסברת של העונש עליו הסכימו ב"כ הצדדים מהענישה הראויה בהתאם לעקרונות החוק שנקבעו במסגרת תיקון 113.

53. הנאשם, יליד 1991, כיום בן 31. נשוי ואב לתינוקת בת שלוש. בנוסף הוא מגדל את בת אשתו מנישואים קודמים. בעברו, כאמור, שלוש הרשעות בעבירות דומות אך חמורות פחות, כשהוא מבצע את העבירות שבהליך שבפני שעה שתלויים ועומדים כנגדו שלושה עונשי מאסר על תנאי.

54. מורא הדין מהנאשם והלאה. שלושה מאסרים מותנים שהושתו עליו בחצי השנה שקדמה לתחילת מעשה הסחיטה, בגין מעשים שחומרתם פחותה בהרבה, לא הרתיעו אותו מלהחמיר את מעשי העבריינות שלו. לטעמי, בנסיבות אלו לא היה מקום להסכים על חפיפה בין עונשי המאסר המותנים, אך לא מצאתי לנכון להתערב בחלק זה של ההסדר.

55. למעשה, את מעשה הסחיטה הוא החל 12 ימים מאז הושת עליו עונש המאסר המותנה האחרון, עוד בטרם יבש הדיו בגזר הדין. 12 ימים בטרם החל בסחיטת המתלונן, עמד הנאשם בפני בית המשפט וביקש את התחשבותו בו, כשהוא מפטיר שהוא מבין את הטעויות שעשה, וטוען כי אין זה "פייר" למצות עימו את הדין ולא לבטל את הרשעתו. כפי שעולה מכתב האישום המתוקן (סעיף 2), אפשר שכבר במועד מתן גזר הדין הנזכר ביום 17.07.19, או שמא ימים בודדים לאחריו, הנאשם פתח את הפרופיל באפליקציה בו הציג עצמו בכזב, כע' בן 22, והציע לבעלי פרופילים שונים לקיים מפגש מיני מתוך כוונה לעשוק את כספם. ארבעה חודשים בלבד קודם לכן, כפי שעולה מגזר הדין שניתן בת"פ 8441-11-14 (סעיף 8) אמר הנאשם בפני בית המשפט דברים דומים. יש אפוא לקחת בערבון מוגבל את הבעת החרטה כיום, אם כי יש לקוות, כי יש בה ניצני אמת ושהפעם בתקופת המאסר ישכיל הנאשם לשנות דרכיו ולפנות ברצינות להליך השיקום.

56. בשום נקודה על ציר הזמן, הנאשם לא חדל ממעשיו. תאוות הממון שלו לא ידעה שובע. הוא קיבל את שדרש באיומים, איומים קשים, והדבר אך הגביר את תאוות הממון. תחנוניו של המתלונן אף הם הפכו עם הזמן כטריגר להגדלת סכומי הסחיטה.

57. לא ניתן לציין מאמצים של הנאשם לתיקון תוצאות העבירה ולפיצוי על הנזק שנגרם בשלה למתלונן. לא ניתן להתעלם מהעובדה כי עד היום לא הושבו למתלונן הכספים הרבים שנסחטו ממנו.

200,000 ₪ שהופקדו כתנאי להסדר הטיעון וכחלק ממנו, באו רובם מכספים שהמשטרה הצליחה לשים עליהם את ידה עם מעצרו של הנאשם.

58. אכן, לזכותו יש לזקוף את הודאתו. זו נעשתה אמנם אחרי שמיעת חלק ניכר מפרשת התביעה, אך כפי שטען הסניגור בצדק בפרט בשים לב לאישום השני שבכתב האישום המקורי שנמחק במסגרת הסדר הטיעון, הייתה לכך הצדקה.

59. עם זאת, לא ניתן להתעלם מהעובדה שהמתלונן לא אך נדרש למסור את גרסתו פעם נוספת ולשוב אל אותם ימים קשים, כשניכר היה בקושי הרב שלו לעשות זאת, אלא שהדבר גם גרר פרסום תקשורתי נוסף בעניין, כפי שהעלו הצדדים בפני בדיון מיום 23.11.21. המתלונן צולם נכנס לאולם בית המשפט למסור את עדותו, ובתכנית ששודרה לאחר מכן באחד מערוצי הטלוויזיה, התראיינו באופן בלתי מובן קציני משטרה, בכלל זה שוטרת שהייתה אמורה להעיד בבית המשפט, אלמלא הגיעו הצדדים להסדר. אינני סבור כי ידו של הנאשם בכך, ואולם התוצאה – קשה. הדבר גם העלה שוב, כך לדברי המתלונן, את היחס השלילי שהוא זוכה לו מחלק מהעובדים במחיצתו. לא שמעתי מי מהעובדים לצידו של המתלונן וממילא אין מקום לדונם, ואולם די בתחושתו הסובייקטיבית כי הוא חש מנוכר מאוד ובלתי רצוי במקום העבודה. מצופה היה כי תחושתו תהא הפוכה, והוא ירגיש כי במקום עבודתו מבקשים דווקא לחזקו ולאמצו, ולנהוג בו מנהגו של בורא עולם "והאלקים יבקש את נרדף". יש אך לקוות כי כך יהיה בעתיד. דברים אלו נכונים כפליים, בשעה שבמסגרת האיומים דרש הנאשם מן המתלונן להשתמש גם במעמדו וכוחו בעירייה לטובתו, ולהפר את חובת האמונים שלו כלפיה על מנת לדאוג להטבות ארנונה לו ולחבריו. ואילו המתלונן, אשר במשך תקופה של למעלה משנה נסחט ושילם סכום עתק להגנה על פרטיותו, עמד על שלו וסירב לערב בכך גם את מקום עבודתו.

60. כאמור, לא נעלמו ממני ההלכות בדבר האינטרס הציבורי בכיבוד הסדרי טיעון והשיקולים כבדי המשקל שתומכים בכך. בשל כך אין מקום למצות את הדין עם הנאשם, חרף חומרת הנסיבות האמורות, הן אלו הקשורות בביצוע העבירות והן אלו שאינן קשורות בביצוע העבירות. ואולם, לא ניתן להשית עונש החורג בצורה כה ניכרת מהעונש הראוי לנאשם והחורג בצורה ניכרת גם מהרף התחתון הראוי למעשי הנאשם בנסיבותיהם. אני סבור אפוא, כי מקרה זה הוא מאותם מקרים חריגים

ונדירים בהם שומה על בית המשפט למלאות את חובתו המשפטית והמוסרית, הן כלפי המתלונן והן כלפי הציבור.

61. המתלונן אמנם הביע באופן ברור את עמדתו כי הוא אינו מתנגד לסיום ההליך הפלילי במסגרת הסדר טיעון. ברם, לא זו בלבד שעמדתו הנה שיקול אחד מני רבים, ולא זו בלבד שלא הובהר כלל אם הוא הביע תמיכה בפרטי ההסדר, אלא שבדבריו שהוגשו בכתב הוא שב פעם אחר פעם כי הוא דורש ועומד על כך שכל הכספים שנלקחו ממנו יוחזרו במלואם. ניכר מהכתובים כמה התוצאה של גזלת למעלה ממיליון השקלים שנועדו לו לימי הזקנה קשה לו. כך גם עולה מדבריו עד כמה קשה לו הפגיעה במקום עבודתו מזה שנים רבות, ובעיקר בולט פחדו, גם היום, כשהנאשם מאחורי סורג ובריח, ממימוש איומי הנאשם לרצוח אותו ולפגוע בבני משפחתו ביום בו הנאשם יסיים את ריצוי המאסר.

62. עם זאת, בשל הסתמכות הנאשם, וכן טענותיו כי ויתר על טענות לאכיפה בררנית שהיו בפיו ואפשר שהיו מסייעים לו למצער בגזירת העונש, אתחשב במסגרת העונש שיושת על הנאשם בשיקולים האמורים, ולא אמצה עמו את מלוא חומר הדין הראוי בתוך מתחם העונש ההולם, כפי שהיה נכון לעשות אלמלא ההסדר.

63. לא מצאתי מקום להתערב בפיצוי למתלונן עליו הסכימו הצדדים, בשים לב לכך כי מדובר בסכום שאינו רחוק מהסכום המקסימאלי הקבוע בסעיף 77 לחוק.

64. באשר לנאשמת. בעניינה, לא מצאתי כי העונש המוסכם חורג מהענישה הראויה והנוהגת, ובשים לב למיוחס לה – קבלת מידע מהנאשם, בעלה, על קבלת הכספים מהמתלונן ועשיית שימוש בו - אין מקום שלא לאמץ את העונש לו עתרו הצדדים במשותף.

65. סופו של יום אני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 54 חודשי מאסר בפועל אשר יימנו מיום מעצרו – 21.04.21.

ב. אני מפעיל את עונשי המאסר המותנה שהושתו על הנאשם, כאשר ששה חודשים מתוך עשרת החודשים הללו ירוצו במצטבר לעונש האמור בסעיף א' וארבעת החודשים

הנותרים בחופף לעונש האמור בסעיף א'. כך שבפועל הנאשם ירצה 60 חודשי מאסר אשר יימנו מיום מעצרו – 21.04.21.

ג. 9 חודשי מאסר על תנאי אשר לא ירוצו אלא אם הנאשם יעבור עבירת אלימות בכלל זה איומים או עבירת רכוש בתקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

ד. 6 חודשי מאסר על תנאי אשר לא ירוצו אלא אם הנאשם יעבור עבירת מס מסוג פשע בתקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

ה. 3 חודשי מאסר על תנאי אשר לא ירוצו אלא אם הנאשם יעבור עבירת מס מסוג עוון בתקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

ו. פיצוי למתלונן בסך של 200,000 ₪.

על הנאשמת אני משית שלושה חודשי מאסר על תנאי אשר לא ירוצו אלא אם כן היא תעבור עבירה של אי מניעת פשע, או עבירת רכוש, בתקופה של שלוש שנים מהיום.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט"ו אדר א' תשפ"ב, 16 פברואר 2022, במעמד המתייצבים.

אילן סלע, שופט